

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/63/2016
Identifikačné číslo spisu:	6414010286
Dátum vydania rozhodnutia:	01.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6414010286.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí podľa § 382a Trestného poriadku dňa 1. marca 2017, s následným verejným vyhlásením rozsudku v trestnej veci obvineného V. K., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného V. K., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Romana Kasana, advokáta v Novej Bani, proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. marca 2016, sp. zn. 3To/12/2016, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. marca 2016, sp. zn. 3To/12/2016, a v konaní, ktoré mu predchádzalo

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, v neprospech obvineného V. K..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. marca 2016, sp. zn. 3To/12/2016, sa z r u š u j e .

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Banskej Bystrici sa p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol .

II.

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku sa obvinený V. K., nar. XX. H. XXXX, trvale bytom A. M., Ul. P.. č. XXXX/XX, v súčasnosti v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, b e r i e do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Lehota väzby začne plynúť okamihom vyhlásenia tohto rozsudku, t. j. dňom 1. marca 2017 o 10:15 hod. a obvinený ju bude vykonávať v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/105/2014 z 30. septembra 2015, bol obvinený V. K. uznaný za vinného v bode 1/ rozsudku zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a v bode 3/ rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/

dňa 17. februára 2007 v čase asi o 03:00 hod. v Bechyni, okres Tábor, Česká republika, na Ul. K zámku, v blízkosti Námestia T. G. Masaryka a domu č. 131 fyzicky napadol Q. M., nar. XX. V. XXXX tak, že ho opakovane udrel kameňom klinovitého tvaru do tvárovej časti hlavy a zátylku, čím ho zrazil k zemi a spôsobil mu otvorenú zlomeninu nosa, tržnú ranu pravej strany tváre, pohmoždenie hornej pery a brady, poškodenie zuba v dolnej časti čeľuste s dobou liečenia a práceneschopnosti v rozsahu 35 dní a z ľavého zadného vrecka nohavíc mu odcudzil finančnú hotovosť 8.000,- Kč,

3/

v presne nezistenom čase od 16:05 hod. dňa 28. januára 2010 do 6:00 hod. dňa 29. januára 2010 v Banskej Štiavnici na Ul. Mierovej 2 vnikol do budovy materskej školy tým spôsobom, že rozbil sklenenú výplň okna na miestnosti WC, cez takto vytvorený otvor vošiel do vnútorných priestorov, kde vytlačil dvere na chodbe, cez ktoré sa dostal k dverám kancelárie riaditeľky, ktoré vytlačil a poškodil zárubňu, následne z kancelárie odcudzil osobný notebook zn. ASUS, čiernej farby, výrobného čísla XXNXACXXXXXX spolu s príslušenstvom a z plechovej pokladničky odcudzil finančnú hotovosť vo výške 320,28 €, čím riaditeľke materskej školy Q. C., nar. X. V. XXXX, bývajúcej A. M., L. B. XX, spôsobil škodu odcudzením notebooku vo výške 500,- € a Materskej škole so sídlom v Banskej Štiavnici, Mierová 2 odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 320,28 € a poškodením zariadenia vo výške 40,- € a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že rozhodnutím Obvodného úradu Žiar nad Hronom, odboru všeobecnej vnútornej správy sp. zn. Ps-83,84/2008 z 27. októbra 2008, právoplatným dňa 6. februára 2009, mu bola za spáchanie priestupku proti majetku uložená pokuta vo výške 33,19 € a trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/203/2007 z 25. júna 2008, právoplatným dňa 9. júla 2008, mu za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Za to bol obvinenému V. K. uložený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste uloženom obvinenému rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 3T/183/2012 z 2. októbra 2012, ktorým bol obvinený odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a iné, k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 (päť) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej Materskej škole Banská Štiavnica, ul. Mierová č. 2, škodu vo výške 360,28 € a poškodenej Q. C., nar. X. V. XXXX v A. M., trvale bytom A. M., Ul. L. B. č. XXXX/XX/XX, škodu vo výške 500,- €.

Zároveň podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného Q. M., nar. XX. V. XXXX v C., H. T., trvale bytom A., N.. T. G. V. č. XXX, prechodne bytom A., U N.. XXX, H. T., zastúpeného opatrovníkom Jankou Karvašovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Žiar nad Hronom, odkázal na občianske súdne konanie.

Okresný súd Žiar nad Hronom vo výroku rozsudku zároveň uviedol, že obvinený V. K. bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 22. januára 2014, sp. zn. 2T/49/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. augusta 2014, sp. zn. 4To/48/2014, právoplatne uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 9. januára 2008 asi o 14:15 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným M. F., nar. XX. Q. XXXX, prišli do obce Štiavnické Bane, okres Banská Štiavnica, kde poškodili oplatenie rodinného domu č. XX a následne nezisteným spôsobom vyvalili dvere vedúce do pivnice, vošli do vnútorných priestorov domu, cez strop pivnice prešli do kúpeľne a uvedeným konaním spôsobili majiteľke domu V. V., nar. XX. V. XXXX, škodu vo výške 33,20 €.

Proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 30. septembra 2015, sp. zn. 2T/105/2014, podala odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom v neprospech obvineného do výroku treste.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom, sp. zn. 3To/12/2016 zo 16. marca 2016 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom z 30. septembra 2015, sp. zn. 2T/105/2014 vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obvinenému V. K. podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu krajský súd zrušil výrok o treste uloženom obvinenému rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 2. októbra 2012, sp. zn. 3T/183/2012, ktorým bol obvinený odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a iné, k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov, k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 (päť) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinenému súd uložil povinnosť nahradiť poškodenej Materskej škole Banská Štiavnica, Ul. Mierová č. 2, škodu vo výške 360,28 €, poškodenej Q. C., nar. X.V. XXXX v A. M., trvale bytom A. M., Ul. L. B. č. XXXX/XX/XX, škodu vo výške 500,- €.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného Q. M., nar. XX. V. XXXX v C., H. T., trvale bytom A., N.. T. G. V. č. XXX, prechodne bytom A., U N.. XXX, H. T., zastúpeného opatrovníkom Jankou Karvašovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Žiar nad Hronom, odkázal na občianske

súdne konanie.

Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie samostatným písomným podaním obvinený V. K. z 24. marca 2016, doručeným Okresnému súdu Žiar nad Hronom 30. marca 2016 (č. l. 207) a následne 27. mája 2016 podal dovolanie prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Romana Kasana, advokáta v Novej Bani (č. l. 234). Dovolanie podal z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, t. j. bolo porušené zásadným spôsobom právo na obhajobu a z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, t. j. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený V. K. uviedol, že sa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/105/2014 neodvolal, lebo bol spokojný a to aj napriek tomu, že okresný súd nezrušil aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T/203/2007, ktorý spĺňa rovnaký dôvod podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, z ktorého dôvodu bol zrušený aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 3T/183/2012.

Na základe odvolania prokurátora proti rozsudku okresného súdu krajský súd rozhodol v neprospech obvineného tak, že trest bol zvýšený na 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, čím krajský súd zrušil okresným súdom priznanú kompenzáciu za porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote ako odškodnenie za viac než 8 (osem) rokov trvajúce konanie vo veci vo forme zníženia uloženého trestu pod spodnú hranicu s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa názoru obvineného takáto kompenzácia odškodnenia za neprimerane dlhé prieťahy nie je v rozpore so zákonom. Podľa zaužívanej súdnej praxe neprimerane dlhá dĺžka trestného procesu vedie k zníženiu stupňa nebezpečnosti deliktu pre spoločnosť a teda aj k potrebe korekcie sankcionovania tohto deliktu. Je povinnosťou súdov, aby porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote bolo určitým spôsobom odškodnené.

Obvinený poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. US 236/2011 a v tejto súvislosti uviedol, že rozsudok krajského súdu vykazuje znaky odopretia spravodlivosti (*denegatio iustitiae*) v tom smere, že Európsky súd pre ľudské práva uznal za primeranú lehotu vo výnimočných prípadoch (nie paušálne) v trvaní 6 rokov. Neprimerane dlhá lehota v prípade obvineného bola až 8,5 roka a vzhľadom na túto dobu trvania konania môže nadobudnúť charakter odopretia spravodlivosti (*denegatio iustitiae*).

V tejto súvislosti obvinený poukázal na subjektívnu stránku prípadu, že priznaním obvineného sa k vine bolo sledované to, že súd mu uloží trest znížený pod spodnú hranicu trestnej sadzby. Obvinený ďalej uviedol, že pri znížení trestu, do ktorého mu súd započíta doposiaľ vykonaný trest, by mu do konca trestu zostalo len pár mesiacov, čo bolo v naliehavom záujme jeho rodiny (družka nemá žiadnu blízku rodinu, stará sa o tri deti).

Vyhlásenie obvineného o vine nevyplyvalo z ľarchy dôkaznej situácie, práve naopak dôkazná situácia stála na porušenom práve na obhajobu podľa § 213 ods. 1 Trestného poriadku a nebola žiadna nádej na nápravu tohto stavu podľa § 34 ods. 1 Trestného poriadku a ani nádej, že obžaloba vyprodukuje akýkoľvek nový dôkaz a vyhlásenie o vine vyplývalo z dlhodobu neukončeného trestného konania. Súd prijal vyhlásenie obvineného s vyslovenou podmienkou zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Porušenie práva na obhajobu videl obvinený aj v tom, že nemal možnosť zúčastniť sa výsluchu poškodeného a klásť mu otázky ani v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom, nakoľko sa poškodený nedostavoval, čím sa výpoveď poškodeného z prípravného konania stala nezákonnou (R 54/2013).

Nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku obvinený videl v tom, že uloženie súhrnného trestu zrušením výroku o treste rozsudku Okresného súdu

Žiar nad Hronom, sp. zn. 3T/183/2012 malo byť za súčasného zrušenia výroku o treste aj rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T/203/2007. Použitie ustanovenia § 37 písm. m/ Trestného zákona, ktoré je irelevantnou prirážajúcou okolnosťou nemajúcou žiadnu príčinnú súvislosť s posudzovanými skutkami, je diskriminačným faktorom voči osobe obvineného.

S poukazom na článok 50 ods. 6 Ústavy SR ďalej uviedol, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný a v zmysle samotného Trestného zákona sa posudzuje trestnosť činu a nie trestná minulosť páchateľa vzhľadom na to či v minulosti spáchal trestný čin. Aplikáciou ustanovenia § 37 písm. m/ Trestného zákona nastáva porušenie zásady posudzovania trestnosti činu, lebo zásada ukladania trestu je porušovaná posudzovaním trestnej minulosti obvineného v jeho neprospech. Osoba páchateľa sa potom ocitá v inom postavení pred zákonom a pri ukladaní trestu sa na neho hľadí inak než na obvineného predtým bezúhonného, čím dochádza k jeho diskriminácii. Zvlášť poukázal na článok 14 Európskeho dohovoru o ľudských právach, podľa ktorého sa zakazuje diskriminácia na akomkoľvek dôvode.

Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom, že z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Trestného poriadku bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/12/2016 zo 16. marca 2016, porušený zákon v neprospech obvineného a aby podľa § 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom písomným podaním zo 7. júna 2016 (č. l. 231), ktorá v jeho písomnom vyhotovení uviedla, že trest odňatia slobody, ktorý bol obvinenému V. K. uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom vo výmere 5 (päť) rokov, bol neprimerane nízky a to jednak vzhľadom na osobu obvineného, ktorý sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, ako aj vzhľadom k tomu, že bol odsúdený za zločin lúpeže a prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva, v danom prípade mal byť uložený aj úhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Prokurátorka ďalej citovala a rozoberala ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona a v tejto súvislosti uviedla, že v prípade obvineného použitie tohto ustanovenia by nespĺňalo zákonom stanovené kritériá z dôvodu, že u obvineného neexistovali okolnosti, ktoré by odôvodňovali použitie tohto ustanovenia a uloženie trestu kratšieho trvania by nepostačovalo na zabezpečenie ochrany spoločnosti. Obvinený V. K. bol doposiaľ 10 (desať) krát súdne trestaný, z toho 6 (šesť) krát nepodmienečne.

Prokurátorka sa plne stotožnila s rozsudkom krajského súdu. Navrhla, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, pretože je zjrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) po predložení spisového materiálu dňa 4. augusta 2016 primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote, na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie podal prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Z obsahu trestného spisu dovolací súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní 30. septembra 2015 vyhlásil rozsudok (č. l. 165). Obvinený sa následne po porade s obhajcom výslovne vzdal práva podať odvolanie. Prokurátor uviedol, že sa vyjadrí v lehote a následne písomným podaním z 30.

septembra 2015 podal odvolanie v neprospech obvineného vo výroku o treste (č. l. 187), ktoré písomne odôvodnil písomným podaním zo 14. januára 2016 (č. l. 189).

Trestný poriadok podmieňuje možnosť podania dovolania využitím riadneho opravného prostriedku. Obvinenému umožňuje podať dovolanie aj v prípade, ak nevyužil riadny opravný prostriedok. Podmienkou je podanie odvolania prokurátorom alebo poškodeným a súčasné rozhodnutie odvolacieho súdu v neprospech obvineného. V danej veci prokurátor napadol rozsudok okresného súdu odvolaním v neprospech obvineného. Následne krajský súd sám vo veci rozhodol, tak že zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste v neprospech obvineného. Podmienka v zmysle § 372 ods. 1 Trestného poriadku preto splnená bola.

V dovolaní je uvedený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a dovolanie je riadne odôvodnené (§ 374 Trestného poriadku).

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší, hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Podľa § 382a Trestného poriadku dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

Dovolací súd po zistení, že nie sú dané žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania, prerokoval dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382a Trestného poriadku, so zameraním na dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Trestného poriadku. Dovolací súd po preskúmaní veci zistil, že zákon bol porušený napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. marca 2016, sp. zn. 3To/12/2016 v neprospech obvineného V. K. z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku a že vytýkané porušenie zákona povedie k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie aj pochybenie súdu pri uložení úhrnného, súhrnného alebo spoločného trestu a toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol takýto trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Obvinený v dovolaní uplatnil dôvod dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku v tom smere, že namietal postup krajského súdu pri ukladaní súhrnného trestu obvinenému napadnutým rozsudkom krajského súdu postupom podľa § 42 Trestného zákona tým, že krajský súd nezrušil vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T/203/2007 z 25. júna 2008, hoci na to boli splnené podmienky.

Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom z 30. septembra 2015, sp. zn. 2T/105/2014 vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obvinenému V. K. nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov a rovnako zrušil podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona výrok o treste rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 2. októbra 2012, sp. zn. 3T/183/2012; výrok o vine obvineného zo zločinu lúpeže (§ 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona) a prečinu krádeže (§ 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona) rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/105/2014 z 30. septembra 2015, zostal nedotknutý a je právoplatný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto primárne skúmal, či vo veci došlo k porušeniu ustanovení § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona tak, ako to uvádzal v dovolaní obvinený, a teda skúmal či mal byť v dôsledku porušenia citovaných ustanovení Trestného zákona v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/12/2016, a v konaní, ktoré mu predchádzalo uložený súhrnný trest, a to aj vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T/203/2007 z 25. júna 2008.

Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T/203/2007, mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že trestným rozkazom, sp. zn. 1T/203/2007 z 25. júna 2008, bol obvinený V. K., uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a z pokusu prečinu krádeže podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktoré spáchal tak, že

dňa 11. augusta 2007 okolo 01:00 hod. pod vplyvom alkoholických nápojov, násilím vnikol do rodinného domu na T. N. č. XX/X v A. M. tak, že odstránil 4 ks strešnej krytiny - eternitu na drevárni, preliezol dovnútra, odkiaľ prešiel po drevenom schodišti do chodby, kde vytlačil okno na kuchyni, pootváral vrchné zásuvky na kuchynskej linke, kedy bol vyrušený majiteľkou V. S. a týmto konaním jej spôsobil škodu vo výške 1.780,- Sk poškodením strechy.

Citovaným trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom uložil obvinenému podľa § 212 ods. 2, § 42 ods. 1, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Z dovolaním napadnutého rozsudku krajského súdu je zrejmé, že krajský súd postupoval správne, keď ukladal obvinenému súhrnný trest odňatia slobody a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 3T/183/2012 z 2. októbra 2012.

Nesprávne ale postupoval krajský súd, keď nebral do úvahy ustanovenie § 42 ods. 2 Trestného zákona vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T/203/2007 z 25. júna 2008. Jeden z prejednávanych skutkov v napadnutom rozsudku krajského súdu bol spáchaný 17. februára

2007 a tento skutok obvinený spáchal predtým, ako bol citovaným trestným rozkazom za iný skutok z 11. augusta 2007 odsúdený.

Cieľom ukladania súhrnného trestu je, aby tento tvoril jednotu. Preto bol krajský súd povinný uložiť obvinenému súhrnný trest za súčasného zrušenia nielen výroku o treste rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 3T/183/2012 z 2. októbra 2012, ale aj výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T/203/2007 z 25. júna 2008 a súvisiaceho výroku o treste rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/16/2007 z 24. októbra 2007.

V štádiu konania po zrušení napadnutého rozsudku bude povinnosťou krajského súdu pri ukladaní trestu postupovať tak, aby sa nezhoršilo postavenie obvineného V. K. v porovnaní s uloženým súhrnným trestom, ktorý mu bol už uložený napadnutým rozsudkom krajského súdu vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov za skutky zo dňa 14. septembra 2011, 17. februára 2007 a 28. januára 2010. V konečnom dôsledku v štádiu konania po vrátení veci krajskému súdu je už v súčasnosti v prospech obvineného skutočnosť, že v rámci súhrnného trestu uloženého krajským súdom tento nezohľadnil ďalší trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T/203/2007 z 25. júna 2008 vo výmere 2 (dva) roky.

Okrem vyššieho uvedeného procesného postupu bude preto ďalej povinnosťou krajského súdu:

- 1/ vo vzťahu k skutku zo dňa 17. februára 2007 uložiť súhrnný trest aj za skutky zo dňa 20. augusta 2005, 1 februára 2006 a 11. augusta 2007,
- 2/ vo vzťahu k skutku zo dňa 9. januára 2008 samostatný trest z dôvodu absencie viacčinného súbehu s iným skutkom,
- 3/ vo vzťahu k skutku zo dňa 28. januára 2010 uložiť súhrnný trest aj za skutok zo dňa 14. septembra 2011.

.Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vo výroku tohto rozsudku porušenie zákona v neprospech obvineného V. K., v ustanovení § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu. V tejto súvislosti dovolací súd ešte uvádza, že sa nezaoberal námietkou obvineného ohľadom prístnosti trestu a aplikácie ustanovenia § 39 Trestného zákona z dôvodu, že dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok, ktorého súčasťou bol výrok o treste obvineného a úvahy (závery) súdu v tomto smere by boli predčasné.

Dovolací súd zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Banskej Bystrici prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol pri rešpektovaní vysloveného právneho názoru (§ 391 ods. 1 Trestný poriadok).

Nad rámec uvedeného napriek zrušeniu rozhodnutia krajského súdu k dovolaciemu dôvodu obvineného podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu sa chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Z dikcie tohto ustanovenia je jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené podmienky povinnej obhajoby. V posudzovanej veci o takýto prípad nejde. Obvinený V. K. mal obhajcu, prostredníctvom ktorého uplatňoval svoje práva (JUDr. Dušan Špirek a JUDr. Roman Kasan). Obvinený porušenie práva na obhajobu videl v tom, že mu nebolo umožnené svoje práva uplatňovať pri výsluchu svedka poškodeného Q. M. (účasť obvineného na výsluchu poškodeného, kladenie otázok). Zo zápisnice z hlavného pojednávania konaného 30. septembra 2015 (č. l. 163) okrem iného vyplýva, že prokurátor, obhajca i obvinený súhlasili s vykonaním hlavného pojednávania v neprítomnosti poškodeného M., ktorému nebolo možné ani prostredníctvom Okresného

súdu Tábor v Českej republike doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie. V tomto smere jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, veta prvá, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Pre úplnosť treba uviesť, že s nevykonaním namietaného dôkazu, výsluchu poškodeného Q. M. obvinený a jeho obhajca ako už bolo uvedené súhlasili. V posudzovanej veci dovolacím súdom porušenie práva na obhajobu nebolo zistené, preto nemohol byť naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

+ + +

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

Nakoľko obvinený V. K. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom krajského súdu a dovolací súd v konaní o dovolaní predmetné rozhodnutie krajského súdu zrušil, podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku bolo potrebné rozhodnúť súčasne o väzbe a to aj z toho dôvodu, že v dôsledku zrušenia dovolaním napadnutého rozsudku pri rozhodovaní o tom, či má obvinený nastúpiť iný výkon trestu odňatia slobody alebo vziať obvineného do väzby dovolací súd zistil, že trest uložený v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T/203/2007 vykonal obvinený 28. júla 2016 a trest uložený v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom, sp. zn. 3T/183/2012 rovnako vykonal obvinený už 26. augusta 2015.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Dôvod preventívnej väzby (§ 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku) je daný vtedy, ak z konania obvineného alebo z ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že: „bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil“.

Účelom tejto väzby je chrániť spoločnosť pred tým, aby obvinený:

- a) pokračoval v trestnej činnosti, alebo
 - b) dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo
 - c) vykonal trestný čin, ktorý pripravoval, alebo
 - d) vykonal trestný čin, ktorým hrozil,
- a tak zabrániť škodlivým dôsledkom, ktoré by uskutočnením zámeru obvineného mohli nastať.

Pokračovaním v trestnej činnosti sa rozumie nielen opakovanie toho istého trestného činu, ale aj spáchanie trestného činu tej istej povahy (§ 122 ods. 9 Trestného zákona) - násilnej, majetkovej a podobne.

Existencia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je u obvineného daná najmä charakterom, spôsobom a rozsahom trestnej činnosti, ktorá sa obvinenému kladie za vinu. U obvineného ide o osobu, ktorá má bohatú kriminálnu minulosť. V minulosti mu bol opakovane uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Tieto skutočnosti dokumentujú výraznú spoločenskú neprispôsobilosť obvineného a jeho pohrdavý postoj k normám a pravidlám nielen slušného správania ale aj k základným hodnotám chráneným Trestným zákonom, z čoho vyplýva, že osobu obvineného charakterizujú ako osobu mimoriadne náchylnú k protispoločenskej i protizákonnej činnosti. Preto aj s ohľadom na osobu obvineného V. K. hrozí vysoké riziko, že v prípade jeho nevzatia do väzby by mohol

pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Z uvedených dôvodov má súd za to, že u obvineného je dôvodná obava, že bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil, a preto dovolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.